

שמור חוקר את „אלתא“

היועץ-המישפטי של משרד-הביטחון מסר ליושב-ראש מועצת-המנהלים של חברת „אלתא“, מיכאל פירון, כי היועץ-המישפטי לממשלה, מאיר שמגר, בוחן אותו פרק בדיווח-השבון של מבקר המדינה, הודן במסירת עבודתו לקבלנים. לאחר שמירון מסר זאת בשיבת מועצת-המנהלים, החליטה ההנהלה על נוהל המחייב קבלת היתר מראש מן המנכ"ל או היושב-ראש, כדי למנוע היווצרות ניהול אינטרסים בין צרכי החברה לבין צרכי הפרט.

מבקר-המדינה מצא, כי הנהלת חב-

שנה מ„אלתא“, „אלתא“ היא חברה בת של התעשייה האווירית, העוסקת במוצרי אלקטרוניקה עבור משרד-הביטחון והשוק האזרחי.

מועצת-המנהלים של „אלתא“ קיימה בחודש פברואר כמה דיונים בעיקבות הדין-השבון של מבקר-המדינה. יושב-ראש מועצת-המנהלים, פירון, מסר כי בודקים עכשיו אפשרות של ניתוק „אלתא“ מן התעשייה האווירית, והסבתה ממעמד אווירית, למעמד מיפעל של התעשייה האווירית. כך, הנהלת התעשייה האווירית תהיה גם הנהלת „אלתא“.

בישיבה נוספת, כי „אלתא“ הוציאה סך של 18 אלף דולר על אירוח של נציגי חברה זרה בישראל. הוצאה נעשתה בעיקבות הוראה-ביטלון של עובד בכיר במשרד-הביטחון, שאישר בדיעבד את ההוצאה שנתן.

פירון מסר כי היועץ-המישפטי לממשלה בודק גם את המיקרים שבהם הגיש „אלתא“ למשרד-הביטחון תביעות לתשלומים למעלה מן המגיע לה. מדוי בר בממוני-יתר בסך 2 מיליון לירות, לאור הקצאתו של שמגר החליטה מועצת-המנהלים של „אלתא“ לא לדון בו נוסף כלל.

פירון מסר, כי המבקר גילה שבתחום הפיתוח והייצור של מכשירים היתה הוצאה בפועל 47 מיליון לירות לעומת האומדן של 27 מיליון לירות בתחילת השנה. צוות ניהול הפרוייקט לא יכול היה להסביר את העלייה המסחררת (72%), והוחלט להחליף את צוות הניהול.

לאחר שהתגלה כי משרד-הביטחון נותן מימון-ביניים ל„אלתא“, הורתה מועצת-המנהלים להימנע מפעולות דומות בעתיד.

פירון גילה עוד, כי „אלתא“ רימתה במאזניה, כאשר הכניסה לדיווח-השבון על רווחיה לשנת 1972 סך של 800 אלף לירות, שנוצר כתוצאה מעודף במלאי. כיוון שסכום זה לא נוצר מפעולות החברה בשנת 1972, אסור היה לכלול ברווח התיפעולי שלה לאותה שנה.

יועץ שמגר אלטע זאכטען

רת „אלתא“ מסרה עבודת-ביניים בהיקף גדול לאותם קבלנים שגם בנו את הווילות של המנהל-הכללי וסניגו. בעיקר בות הדיווח-השבון של המבקר, התפטר המנהל-הכללי ויצא ללימודים בארצות-הברית, במשכורת של 40 אלף דולר ל-

ורשה

בעיקבות

ברנס?

כאשר כתב מדור זה לפני כחודשים כי החברה של אמנון ברנס, „דיילין“, שקועה בקשיים כספיים וצפויה למורא-טוריים, לא יאיר לעצמו איש כי הדבר יום יקרו מה. בינתיים מתברר כי „דיילין“ הפסידה בשנת 1974 28 מיליון דולר, וביקשה את הסוּת בית-המישפט בפני הנושים שלה.

אולם עתה התגלה כי נפילתו של ברנס פוגעת קשות באחד מגדולי המול-טימיליונרים היהודיים, לו ורשה מי-לוסיאנג'לס. ורשה הוא משקיע גדול ונישא של „הבנק אוף קליפורניה“, מוסד פיננסי סולידי ורציני ביותר. אגב, לברון אדמונד דה-רוטשילד 20% ממניות בנק זה. ורשה התפתה לפני כמה שבי עות וקנה חבילה גדולה של מניות ב-חברת „דיילין“, ועתה שוות המניות הן ללו כמעט אפס.

ורשה הגיע לישראל ונראה כי הוא ימתן את השקעותיו כאן. מקורביו עדיין אינם מבינים כיצד התפתה לקנות את המניות של אמנון ברנס.

הבורסה לך בעיקבות חז"ל

בימים אלה של מסקנות ועדת בן-שחר, שואל עצמו כל אחד במה להשקיע את כספו. העצה הטובה היא ללכת בעקבות חז"ל, שיעצו לחלק את החסכונות לשלושה, ולהשקיעם בסוגים שונים. ובכן, בבורסה לא כדאי להשקיע, שכן תמה תקופת המאזנים של הבנקים. במטבעות — כבר מוזמן לא כדאי להשקיע. בקרקעות וכספים עדיין לא כדאי להשקיע. ובכן, כדאי להכות עוד כמה חודשים, להעמקת המשבר בבנייה ולירידה נוספת במחירי דירות ומיגרשים.

מה נשאר? שלוש מן הכסף כדאי להשקיע באיגרות צמודות, והכדאיות ביותר כיום הן מילווה-ביטחון 6.5%, צמודות למדד. מחיריהן ירדו בשני אחוזים לערך בשבועות האחרונים, וכדאי לחטוף.

עוד שלוש כדאי להשקיע בקרנות-נאמנות בנקאיות. תעודות-ההשתתפות של קרנות אלו ניתנות לפידיון בכל עת, והקרנות הגדילו את ערכן בשנתיים האחרונות במאה אחוזים לפחות. את השליש האחרון כדאי להשקיע במטבע זר, מחשש למיחות. אם אתה ספקולנט, קנה מניות בווליסטריט. אם אתה רוצה ללכת על-בטוח, קנה איגרות-חוב צמודות לפרנק השווייצרי, כמו איגרות של „הוליס“ (הסוכנות היהודית), או של חברת-החשמל.

אגב, למי שאינו יודע: תקנה מיוחדת פוטרת את רוכשי איגרות „הוליס“ מן החובה להצהיר למס-ההכנסה על הרווח מהן.

„תדיראן“ מייצרת רשמי-קול

מחשב כזה מתחיל ב-295 לירות לצרף, והוא בעל ארבע פעולות וזיכרון. חייס הייטור אומר כי מדיניות החברת היא ליבא ולמכור רק מוצרים ש-תעבור לייצור עצמי שלחם תוך שנה-שנתיים. נראה כי תוך זמן קצר תיכנס „תדיראן“ לייצור המסובך של מחשבי-כיס.

„תדיראן“ מקפידה על איוון בין ארבע מרכיבי-הייצור: תיקשורת, ביטחון, ייצוא ומוצרי-צריכה. כלל מכירות הקונה מוצרי-צריכה 260-360 מיליון לירות, כר לל מיסים. בינתיים נשמר האיוון, אולם נוכח הסכמי-הייצוא של מנכ"ל „תדי-

כל מי שחשב כי „תדיראן“ זה מכשיר קשר או מכסימום רדיו למכונית, יכול לשנות את דעתו. חברת-הבת של הקונצרן, „תדיראן-שווק“, כבשה תוך חודשים ספורים נתח נאה בשוק המקרי ררים הישראלי, במקרה בעלת הארץ, ומתחילה עכשיו בייצור מערכות-סטריאו או עם רשמי-קול תוצרת הארץ (לראשונה אחרי אלפיים שנה), ונכנסת חזק ל-שוק מחשבי-הכיס.

תקופת הלידה של חברת-השיווק עב-רה תחת ניהולו של בני גאון, שיצא עכשיו לתפקיד בכיר בחברה האמריקנית „ג'נרל-סטריאו“, שהיא בעלת מחצית מ-מניות „תדיראן“. המנכ"ל החדש של חברת-השיווק הוא חיים הייטנר, לי-שעבר הגיזבר הכללי של „תדיראן“.

הייטנר רואה את עתיד החברה באור ורוד, למרות השפל הכללי. בשנת 1975 הוא רוצה למכור לישראלים מוצרי-שי-ווק ב-160 מיליון לירות (ללא מס), לעומת 100 מיליון בשנת 1974. הגידול העיקרי הוא במקריים, המוצר החדש של החברה שכובש את השוק בטיבו ובי-מחירות אספקתו. החברה מייצרת רק דגם אחד, 700 ליטר, ותייצר השנה דגם נוסף. הישראלים קונים כ-75 אלף מקריים בשנה, מזה 40 אלף בדגם שמיני-צרת „תדיראן“. „תדיראן“ כבר כבשה את מחצית השוק בדגם שלה. (מחירו לי-צרכן: 5100 לירות).

„תדיראן“ ממשיכה במזונני-האוויר, הנמכרים היטב גם במחירים החדשים של שלושה-המישה אלפי לירות. ייצור הטלוויזיות נפגע עם הירידה הכללית ב-קניות. החברה תישאר השנה ב-20% מכלל המכירות, של 60-70 אלף מקרי-טיס לשנה. המאבק על הבכורה בשוק זה קשה, נוכח התחרות שהחלה בה חברת „זניט“, שפגירה משך שנים. „זניט“ מוכרת כיום את מקלטיה ב-2600 לירות לסוחר, לעומת 3200 לירות אצל „תדיראן“, „זניט“ כובשת עכשיו את מקומה של „מץ“, שהיתה הרא-שונה במכירות בשנת 1974.

בתחום מערכות הסטריאו נמגעה ה-חברה בגלל איסור הייבוא, ומוכרת רק מן המלאי שלה. כדי להתגבר על איסור הייבוא עברה החברה לייצור מקומי של רשמי-קול עם יד גרמני. מחיר מערכת סטריאו מתוצרת מקומית יהיה 4500 לירות, לעומת 6000 כיום.

תחום חדש הוא יבוא מחשבי-כיס, של חברת „נוביס“ מאמריקה. מחיר

חיים מן הכחת

חברת-הימון של עורך-הדיון שמעון טברסקי עושה חיל. בשנה האחרונה היא נכנסה בעוצמה לעיסקי השי-כרת ציוד לרשויות המקומיות. לפני שבי-עות אחדים התמה הסכם עם עיריית ירושלים, על השכרת ציוד לניקוי שלג בשלושה מיליון לירות. לטברסקי רוכש את הציוד בכסף שהוא מגויס, מקבל מן העירייה דמי-שיכירות המכסים לו את ה-

מנכ"ל כפפי סרטים חדשים

ראו" אלקנה כספי, ושמונה חברות-חבת שהוא מקים בחו"ל — יצטרך הייטנר להתאמץ קשות כדי לשמור על היחס הנכון.

ריבית והקרן. הרווח הוא מן הפחת. מסי-ההכנסה מתיר ניכוי פחת של 100% תוך חמש שנים, כך שהוא יוכל לייצור בתוך זמן זה באופן חוקי רווח מוכר, השווה לסכום רכישת הציוד. אגב, עיסקי השכרת ציוד לרשויות התי-פתחו עדי-כדי-כך, שגם מרכז השילטון המקומי שוקל עתה הקמת חברה ל-ייבוא והשכרת ציוד. אולם כיוון שמרכז השילטון הוא גוף שלא נועד למטרות רווח, לא כדאית לו העיסקה, כי לא יהיו לו רווחים לקזז כנגד הפחת.